Biologia în viața mea

Gabriela Ciobanu, student UMF Iasi

La prima lecție de biologie din clasa a V-a, la Liceul Teoretic „Emil Racoviță” pe atunci, am cunoscut-o pe cea care mi-a fost în liceu diriginte şi profesor de biologie, Lorela Caradan. Mi-a plăcut şi lecția şi profesorul. Ulterior, în clasa a VII-a, când am luat doar o mențiune la olimpiada locală de biologie, am văzut că persoana care realizase punctajul cel mai mare era îndrumată de dumneaei.

Când am făcut cunoştință cu manualul de biologie din clasa a IX-a, am observat că rețineam uşor anumite informații şi chiar era o bucurie pentru mine să le citesc şi să mă străduiesc a le reține. Unul dintre primele desene primite ca temă se pare că fusese corect din punct de vedere didactic, cât şi destul de apropiat de realitate, daca-mi amintesc bine, de imaginea care se poate vedea la microscopul optic (era vorba de secțiuni transversale prin rădăcina şi tulpina unei plante…dicotiledonate, parcă).

Am vrut să particip la olimpiadă. Am reuşit să ajung şi la etapa națională. Am continuat şi în clasa a X-a, iar într-a XI-a am obținut iar un punctaj suficient pentru a face parte din lotul lărgit de pregătire pentru etapa internațională. La testul de după cele două săptămâni de cursuri de biologie din Cluj-Napoca eram atât de obosită încât abia am reuşit, şi aşa printr-o minune, parcă, să rezolv una din problemele de genetică în ultima clipă înainte de a preda tezele. Apoi am aflat că sunt printre cei patru care vor merge la IBO 2005, în Beijing, China, la o diferență foarte mică de punctaj de al V-lea de pe listă. Sentimente amestecate…bucurie, uşurare, dar şi o urmă de regret, chiar tristețe, pentru că nu mă simțeam „vrednică” de aşa o „onoare”, care până la urmă era şi o îndatorire față de țară, liceu, profesor, părinți.

Au urmat trei săptămâni de pregătire în Bucureşti. Mă aşteptam la ceva mai mult…aveam impresia că în capitală profesionalismul trebuie să fie aproape de perfecțiune în toate domeniile, inclusiv biologia. Dar a fost bine, oricum.

Iată-mă în China, alături de cei trei colegi. Au fost patru probe practice şi două probe teoretice. M-a impresionat căldura cu care am fost primiți, felul calculat, cumpătat de a fi al chinezilor şi, mai ales, laboratoarele lor de biologie. Cât de mult aş fi vrut să avem şi noi ceva asemănător! După cum s-a dovedit la final, stăteau foarte bine şi în privința pregătirii, atât teoretice cât şi practice, cel mai mare punctaj fiind obținut de un reprezentant al țării-gazdă.

Eu nu m-am descurcat aşa cum aş fi vrut la acest concurs. Pentru medalie m-am bucurat, dar, iarăşi, sentimente şi gânduri amestecate: aş fi vrut să fiu mai pregătită din punct de vedere teoretic, mai îndemânatică la probele practice, mai sigură pe mine atunci când dădeam un răspuns pe foaia de examinare.

În fine, a fost o experiență din care încă mai am şi voi mai avea de învățat, nu numai pe plan profesional (pentru că am păstrat, oarecum, linia biologiei…aplicată la oameni), dar şi pe alte planuri, mai puțin pragmatice…

Mult spor celor care şi-au dedicat sau îşi vor dedica studiului vieții cea mai mare parte din puterea lor!